

i fjerneste Maade bilagt med noget som helst Bevis. Jeg skal kun erindre om, at saaledes som de foreliggende Grænsetal nu ere fastsatte efter at være ændrede noget i Landstinget, vil en Indtægt paa 2,000 Kr., som er Renteindtægt af en Kapital, for det første kunne forhøjes til 3,000 Kr., saaledes at det bliver denne Sum, hvoraf Skatten beregnes, og yderligere vil under Hensyn til Skatteyderens hele personlige Forhold kunne føjes et Tillæg paa 25 pCt., saaledes at en Mand med 2,000 Kr.s Renteindtægt vil kunne beskattes efter 3,750 Kr. Gaa vi ud fra, at Skatteprocenten er f. Eks. 6, vil han i Kommuneskat kunne paalignes $11\frac{1}{4}$ pCt., medens derimod en Mand, som har den samme Indtægt, men af personligt Erhverv, for det første bliver ansat i Skat af 2000 Kr., han kan ikke faa noget Tillæg, og yderligere vil han efter sine personlige Forhold kunne faa en Nedsættelse af 65 pCt. Det vil altsaa sige med den nævnte Skatteprocent af 6, at han svarer $2\frac{1}{10}$ pCt. i Skat. For to Skatteydere, som have samme Indtægt, men af forskellig Art, henholdsvis Renteindtægt og ved personligt Erhverv, kan Skatten altsaa variere fra $2\frac{1}{10}$ til $11\frac{1}{4}$ pCt. Jeg finder, at dette er saa stort et Spillerum, at der ikke i Praksis i nogen Kommune hidtil er anvendt et blot tilnærmelsesvis saa stort. Det ærede Medlem mener, at det forslaar ikke, det er for lidt, at man kan tillægge 50 pCt. til den Indtægt, der stammer fra Kapital, og at det slet ikke er nok, at man kan lægge 35 pCt. til den Indtægt, der stammer fra fast Ejendom. Han mener, man maa op til henholdsvis 65 og 50. Under Nr. 5 har det ærede Medlem stillet Forslag om Skatten for Københavns Vedkommende, men det underer mig, at han ikke der foreslaar nogen som helst Forskel paa Skatten, eftersom Indtægten er Kapitalrente eller personligt Erhverv. Det er ikke nok, mener han, at den Mand i en Provinsby, der har 2,000 Kr. om Aaret i Rente, forlods kan faa et Tillæg af 50 pCt. og saa yderligere efter sine personlige Forhold 25 pCt.; nej, han skal højere op endnu, mener det ærede Medlem. Men for Københavns Vedkommende foreslaas slet ikke noget i den Retning. Efter det ærede Medlems Forslag skal den Mand i København, som tjener 6,000 Kr. om Aaret uden andet Arbejde end det, at han to Gange om Aaret hæver sine Renter, slet ikke svare mere i Skat end den Mand, som sidste Aar har tjent 6,000 Kr. ved personligt Erhverv, maaske i et sær-

lig heldigt Aar og uden nogen som helst Sikkerhed for, at han næste Aar kan naa op imod en lignende Indtægt. Nej, i København vil det ærede Medlem have, at disse to Mænd hver skulle have en Nedsættelse af 600 Kr. og saa svare ganske den samme Skat. Men uden for København skal et ekstra Paalæg af 50 pCt. for Indtægter af Kapital og 35 pCt. for Indtægter af fast Ejendom absolut være for lidt. Det ærede Medlem har imidlertid heller ikke i Dag ført noget som helst Bevis for, at de nu foreslaaede Tal indskrænke den i Kommunerne benyttede Bevægelsesfrihed ved Skatteansættelserne.

Det ærede Medlem nævnte ved Om-talen af Ændringsforslaget under Nr. 15, at man jo var nødt til nu at gaa op til $2\frac{1}{2}$ pCt. i København, eftersom Skattelovene vare blevne saa meget forringede siden i Fjor. Jeg har talt i Landstinget om, at paa Grund af Forhøjelsen af Ejendomsskylden og Nedsættelsen af Bidraget til Kommunen, vilde det Tilskud, Københavns Kommune vilde have faaet efter Skattelovene i Fjor, være noget større end det, den nu faar, saaledes at man neppe kunde blive staaende netop ved den 2 pCt.s Indkomstskat, som det tidligere var paatænkt. Men det er dog ingenlunde alene herfor, at man er gaaet helt op til $2\frac{1}{2}$ pCt. Det ærede Medlem bør dog erindre, at han i Fjor, da Skattelovene forelaa til 1ste Behandling — og den Gang gav Københavns Kommune meget mere efter hans Sigende end nu — alligevel var en meget varm Talsmand for, at Københavns Kommune ikke blot skulde have $2\frac{1}{2}$ pCt., men forblive staaende oppe paa de 3. Det kan derfor ikke være den Forandring, der er foregaaet ved Skattelovene, som for det ærede Medlem kan begrunde, at han nu mener sig nødsaget til at gaa op til $2\frac{1}{2}$ pCt. Det ærede Medlem vilde jo have 3 pCt. i Fjor, uagtet Skattelovene, som han sagde, da vare meget bedre for Københavns Kommune end i Aar, og Tinget vil erindre, hvorledes det ærede Medlem hyppigt havde Ordet for at kræve, at der endelig ikke maatte ske nogen Skatnedsættelse i København; Indkomstskatteprocenten skulde blive ved 3 i Stedet for at nedsættes til 2 pCt., og det ærede Medlem sluttede med at sætte sit Haab til Landstinget. Det ærede Medlem stoledede paa, at naar Lovforslaget kom derop, vilde Landstingets Højre aldrig finde sig i at gaa ned til 2 pCt., men vilde blive ved de 3 pCt. Naa, det ærede Medlems Haab om, at Indkomstskatten her i København